

TÓCÓI HARANGSZÓ

A Szent Család Templomból

19. évfolyam 1. szám - az Úr 2018. évének január havában

Az Egyház által meghatározott napokon tartózkodj a húseledeltől és tartsd meg a böjtöt!

Ez azt jelenti, hogy hamvazó szerdán és a nagyböjt péntekjein nem fogyasztunk húst, hamvazó szerdán és nagypénteken megtartjuk a szigorú böjt ránk vonatkozó követelményeit, és minden más pénteken, ha nem ünnepre esik – engesztelő napot tartunk. Az engesztelő napot pedig hústól való tartózkodással, szokotton kívüli engesztelő imával, vagy jócselekedettel (alamizsnával) tarthatjuk meg. Korunk embere szívesen tart fogyókúrát, de nem tud mit kezdeni a böjttel. Nem, vagy csak felszínesen ismeri az Egyház böjti fegyelmét. De Isten épp, hogy nem felszínességre akar nevelni minket! Azt mondja: „Evezz a mélyre!” Miért is kell böjtölni? Mikor nem eszik az ember? Mikor nem megy le egy falat se a torkán? Amikor valami nagyon mélyen érinti! Közeli és fájdalmas dolog. Éppen ilyen a bűnbánat is, amikor nagyon őszinte és mélyről fakad. Amikor az ember rádöbben: „Te Úristen, mit tettem!” Ilyenkor aztán nincs kedve lakmározni az embernek. Azon van, hogyan tehetné jóvá!? Ilyenkor könnyen megy a böjt és tudja az ember, hogy eltávolodott Istentől.

Csakhogy általában nem ez a helyzet! „Nem öltem, nem ...” Nem látja az ember, hogy nem csak látványos bűnök vannak. Azért kell a folyamatos bűnbánat, hogy szüntelenül Isten előtt tudjuk magunkat, épp úgy, mint a hálaadásban. Csakhogy az élet gondjai erről elterelik a figyelmünket, és leszünk utálatos, ... elfásult emberekké. Ebből a lelki elhalásból kíván felrázni minket ez a parancs. Bizony, sokszor észre se veszi az ember, hogy hányszor elbukfencel egy nap! „Nem öltem, ...” Dehogynem! Nem is kicsit! Egy utálatos, érzéketlen beszólás, megjegyzés, tekintet, ... mint egy egy késszúrás tud az ember szívébe hatolni, és akár napokra vagy évekre leteríteni az embert! Van, aki pedig még büszke is rá, hogy ő „csak” pletykálgodott! Bizony, bizony rendszeres és őszinte bűnbánat nélkül az ember észre sem veszi, mennyi bűnben él! Természetessé és megszokottá válik a számára: „Ugyan mit gyónjak meg, nincs nekem bűnöm!”

A böjt és a bűnbánat önmegtágadásra, önfegyelmzésre hív, és szeretetre nevel, azáltal, hogy ellene mondom a bűnnek és a kegyelmet, a szeretetet választom.

Mit mond Szent Pál a test gyümölcséről és a Szeretet gyümölcséről?

„Azt mondom tehát, hogy a Lélek erejében éljétek, és nem fogjátok teljesíteni a test kívánságát. A test kívánsága ugyanis a Lélek ellen van, a Léleké meg a test ellen. Egymás ellen viaskodnak, hogy ne azt tegyétek, amit akartok. De ha a Lélek vezet titeket, nem vagytok a Törvény uralma alatt. Nyilvánvalóak a test cselekedetei: paráználkodás, tisztátalanság, bujálkodás, bálványimádás, varázslás, ellenségeskedés, viszálykodás, féltékenység, harag, önzés, széthúzás, pártoskodás, irigység, részegeskedés, tivornyázás, és ezekhez hasonlók. Ezekkel kapcsolatban intelek benneteket, ahogy korábban is tettem: akik így cselekszenek, nem fogják örökül kapni Isten országát. A Lélek

Tócói Harangszó

Kiadó: Fodor András plébános. Szerkesztő: Takács József

H-4031. Debrecen, Holló László sétány 1. Tel./Fax: (52) 491-060

A Harangszó elérhető honlapunkon is: <http://szentcsalad.dnyem.hu>

gyümölcse viszont szeretet, öröm, békesség, türelem, kedvesség, jóság, hűség, szelídség és önuralom. Ezeket nem érinti a Törvény. Akik pedig Krisztus Jézuséi, azok keresztre feszítették a testet szenvedélyeivel és kívánságaival együtt.

Ha a Lélek erejében élünk, akkor járjunk is a Lélek erejében! Ne legyünk dicsvágyók, vetélkedők, irigyek!” Gal 5,16-26.

Ez tehát az igazi, keresztény aszkézis: lemondás a bűnről, ami szeretetlenné tesz, elválaszt Istentől, egymástól és önmagunktól is, és IGEN A SZERETETRE az élet minden pillanatában.

Nagy Pál OCD

Egyházközségi életünk néhány adata az elmúlt évről

2017-ben 13 keresztelezés volt templomunkban (5 lány és 8 fiú), 3 elsőáldozónk volt (mindnyájan fiúk.), 4 pár részesült a házasság szentségében, 6 testvérünket temettük el (4 nőt és 2 férfit).

Események templomunkban

Január 21. Vasárnap. Kezdődik az imahét a keresztények egységéért. Részletes programja a hirdetőtáblán olvasható. – Az imahét folyamán a hétköznapi szentmisék templomunkban reggel 7 órakor kezdődnek.

Január 28. Ifjúsági szentmise lesz, fiataljaink ének- és zenekíséréte mellett.

Február 2. Urunk bemutatása. Gyertyaszentelő Boldogasszony. Ez a nap egyben a megszentelt élet napja. –Ezen a péntekre eső ünnepen nem kötelező a pénteki engesztelőnap megtartása.

Február 3. Első szombat. Szent Balázs püspök és vértanú emléknapja. Az esti szentmise után Balázs-áldás lesz. - Angyalföld téri régi kápolnánkban 14 órától adományokat fogadunk és osztunk rászoruló testvéreink számára. – E nap estéjén 19 órától tartjuk farsangi bálunkat a Szent József Gimnázium tornatermében. Tombolatárgyakat köszönettel elfogadunk.

Február 4. A vasárnapi szentmise végén Balázs-áldásban részesülhetnek azok, akik a napján nem kapták meg. – Szentmise után titokcsere a Rózsafüzér Társulat tagjai számára.

Február 11. Vasárnap. Betegek világnapja. Apostolkodhatunk, hogy minél több beteg testvérünk részesüljön a betegek szentsége, közösségi kiszolgáltatásában.

Február 14. Hamvazószerda. Szigorú böjti nap. Szentmise elején hamuszentelés és hamvazás lesz. Akik e napon nem tudnak szentmisére jönni, február 18-án, nagyböjt első vasárnapján a szentmise után hamvazkodhatnak.

Minden hétfőn 16:15-től a Mária Légió imaalkalma van templomunkban.

Február 1-én és 15-én a szentmise után keresztény filmklubra, február 8-án és 22-én felnőtt katekézisre, várjuk az érdeklődőket.

Megkérdeztük

Mik a személyes tapasztalataik a szenvedések keresztényként való megéléséről?

Betegségem és szenvedéseim 2017 májusában kezdődtek, melynek következtében hét alkalommal voltam kórházban. (Magamról csak annyit, hogy nekem nem volt családom és sajnos már élő hozzátartozóm sincs.)

A problémák akkor kezdődtek, amikor kunszentmártoni lakhelyemről hirtelen a szentesi kórházba kerülve a szükséges felszerelések nem voltak nálam. Ekkor jelentkezett a

keresztény segítségnyújtás. A templomból ismerős, egyháztanácsstag társam Benke Tibor, a kórházba szükséges holmikat megvásárolta és a kórházba behozta és többször meglátogatott. Ekkor éreztem az irgalmasság cselekedeteinek segítségét.. Ezek után a szolnoki kardiológiára kerültem szívműtétem előkészítésére. A szolnoki főorvos, aki hívő keresztény, közölte velem, hogy a műtétnek magas lesz a kockázata. Ezt megtudták a KÉSZ kunszentmártoni tagjai és az ottani hívek, s imádkoztak értem. Szegedre szállításomban szintén a Benke család volt segítségemre. Isten irgalmában és a sok ima erejében bízva mentem neki a műtétnek, amely hála Istennek jól sikeredett a magas kockázat ellenére is. Szolnokon történt rehabilitációs kezelésem idejében rendszeresen meglátogatott Varga Tamás atya, aki elhozta mindig az Oltáriszentséget és még imakönyvet is hozott. Utána Debrecenbe kerültem. Itt nagy szeretettel vettek körül a Szent Család Plébánia tagjai és sok mindenben segítségemre voltak. Különösen egy család, aki az ünnepnapokon és hétköznapokon ebédet készített és hozott, és folyamatosan segítségemre van.

Betegségem és szenvedéseim alatt keresztényként megtapasztalhattam az irgalmasság cselekedeteit, a sok ima erejét és a jó Istennek végtelen irgalmát és szeretetét, amely reménytelen helyzetemben is megsegített.

Balla János

Életünk folyamán részünk van a szenvedésben is, mely szenvedést türelemmel kell elviselni. Zúgolódás nélkül, elfogadva a nehézségeket, vállaljuk a keresztek. Nekünk keresztényeknek van Kire tekintenünk, tudjuk, hogy honnan merítsünk erőt, ha életünket nehézségek terhelik.

Nekem személy szerint az életem során példaképem volt édesanyám, aki sok-sok nehézség, szenvedés mellett is tudott vidám, mindig mosolygós, türelmes és kedves lenni. Szívesen segített másokon, nem a saját baján kesergett. Földi példaképeim mellett jó tanácsadó a szentek élete is. Érdemes olvasgatni azokat, hogy rádöbbenjünk arra, hogy a szentek ugyanolyan emberek voltak, mint mi, és ugyanúgy követhetjük az ő életüket, példát vehetünk róluk is. A szenvedést elviselve könnyen tudunk életünk nehézségein szeretettel viseltetni mások iránt. Életünk folyamán mindig arra törekedjünk, hogy a szenvedést alakítsuk át magunkban szertetté.

Hajdú Lajosné

Csak az tudja orvosolni mások sebeit, fájdalmait, aki elfogadja a másik embert úgy, ahogy van. Csak az képes orvosolni a sebeket, aki maga is megsebződött. DE! Ez még önmagában kevés lenne! Az tud igazán meggyógyulni, aki engedi Istennek, hogy Ő gyógyítsa meg! Ő lehet Istennek jó munkatársa mások meggyógyításában is. A nem állandóan önmaga körül forgó! Csakis Jézussal lehet keresztény módon megélni a szenvedéseket. Nélküle nem. Ha Jézusra figyelünk, ha hagyjuk cselekedni az életünkben, akkor Ő csodát tesz bennünk: megváltozunk. És sokszor ez a változás maga a gyógyulás is. Nélküle a szenvedés értelmetlen és céltalan. Olyan, mint az állatoké. Bár még azok is hálásak a feléjük forduló szeretetért.

A szenvedés keresztény megélésében Jézus megértővé, együtt érzővé, beleérezővé, empatikusává tesz. Vagyis közösséget épít, összekovácsol bennünket. *Nagy L. Pál OCD*

1975 tavaszán kaptam az első leckét, hogy megértsem a szenvedés értelmét. Heveny gyomorvérzéssel kerültem kórházba, abban az időben, amikor éppen látogatási tilalom volt, de a papokat még látogatási időben sem engedték be a betegekhez. Azon méltatlankodtam, hogy Isten miért engedte most meg, hogy én beteg legyek, amikor a

szolgálati helyemen annyi feladatom van. Négyen voltunk egy kórteremben. Este elkezdődött a beszélgetés azok között, akik tudtak beszélni. Kiderült, hogy ketten azon a véleményen vannak, hogy helyzetükből az öngyilkosság a legjobb kiút. Egy beteg nem tudott beszélni és nyelni sem. Az ápolók nagyon nem szerettek vele foglalkozni, mer nagyon „gusztustalan” beteg volt. Amikor tehettem én fecskendeztem bele az ételt a szondán keresztül. Lassan híre ment, hogy egy pap van a kórteremben. Egymás után kerestek meg betegek, hogy elvégezzék a gyónásukat. Néhány nap eltelte után éjszaka az éjjeliszekrény tetején miséztem, és másnap tudtam áldoztatni is a betegeket. Kezdtém megéreni, hogy miért „disponált” engem ide az Úr. Már nem méltatlankodtam, hanem hálát adtam azért, hogy a szenvedésemet Isten arra használta, hogy mások segítségére legyek.

András a.

Isten ígérete és örömhíre nem az, hogy sohasem érnek minket csapások és betegségek. Hanem az, hogy Ővele minden megszépül, minden szolgálatba állítható, és mindennek értelme van. Mindennek – az örök élet perspektívájából.

Rev. S. M.

Erősek vagyunk-e vagy erőtlenek?

Nagyra vállalkozó hősi lelkek vagyunk-e? Vagy alacsony lelkű, minden nehézség elől menekülő, szürke átlagemberek? Van-e bennünk nagyra törés Istenért, a lelkünkért, a lelkekért? Vagy csak önmagunknak élünk, máról holnapra? Kérdezzük meg magunktól! Ha a válasz nem nagyon szép ... hát legyen bátorságunk újra kezdeni !

Hogy bele tudjunk tekinteni ezekbe a kérdésekbe:

- *teremtsiünk csendet magunkban*, legyünk hallgatagok, hadd szóljon hozzánk Isten, hadd halljuk meg az Ő szavát ... emberi beszélgetés ezt ne zavarja meg!
- *imádkozzunk sokat, nagyon sokat!*, ne csak szóban, hanem a lelkünk imádkozzék, beszélgessen Istennel!
- *dolgozzunk magunkon sokat és nagyon komolyan!* Az ilyen magunkba szállás nem a csendes pihenés ideje, hanem a csendes, de annál mélyebben szántó munkáé.

A többit bízzuk Isten kegyelmére! Lehet, hogy csak harcot és küszködést ad fáradsággal, álmoossággal, kedvetlenséggel. Lehetséges, hogy hosszú napok telnek el látszólag értelmetlenül, eredménytelenül, szinte vergődve az istenkeresésben... Lehetséges, de a végén mégis észrevesszük majd, hogy Istennel voltunk, s jó volt Vele lennünk és még jobb lesz Vele elindulnunk vissza hétköznapi életünkbe!

Dr. Naszályi Emil O.Cist

Vasárnapi szentmiséken felolvasó testvérek

Január 21. (Évközi 3. vasárnap): Rózsafüzér Társulat

Január 28. (Évközi 4. vasárnap): Ifjúság

Február 4. (Évközi 5. vasárnap): Pallag család

Február 11. (Évközi 6. vasárnap): Nyakacska család

Megér egy mosolyt

Kegyelet

- Javaslom, hogy az elhunyt artista emlékének egy perces néma fejenállással adózzunk!